

Nyhedsbrev 11: Skuinskloof skolen, børnehjemmet og familien Damgaards arbejdsophold

Kontingent

Det er tid for indbetaling af 100 kr. kontingent og evt. gavebidrag for 2010! Vi håber på rigtig gode bidrag, for der er virkelig brug for dem.

Skuinskloof skolen

Som tidligere nævnt, sker der for øjeblikket en sammenlægning af de små farmaskoler til centralskoler med flere lærere og elever. Skuinskloofskolen, der ligger 40 kilometer ude i bushen, er udpeget som centralskole, da den trods alt ligger ved en landevej og da den sådan set også ligger centralt mellem de farmaskoler, der planlægges nedlagt. Ved vores besøg i foråret 2010 var 2 farmaskoler allerede nedlagt og eleverne overført til Skuinskloofskolen, der så nu har 66 elever. Når sammenlægningerne om et par år er gennemført, vil skolen have over 100 elever og et skoledistrikt der rækker godt 30 kilometer ud til siderne. Men desværre ligger planerne om flere klasseværelser og skolebusordning for fjerntboende børn stadig på provinsadministrationens skriveborde. Det betyder dels, at de 2 små skolelokaler er propfyldte og dels at en lærer dagligt må hente børn på ladet af en gammel sponsoreret varebil op til 30 kilometer væk. En dødsensfarlig og iskold løsning for børnene. Tættereboende elever må gå op til 15-20 kilometer dagligt uden mad, skoletaske og sko. Lidt af en udfordring for et 5 års skolebarn...

Skuinskloofskolen havde ønsket skoletasker til de 66 børn og dem delte Afrikaskolen ud ved vores besøg. Støtten blev kanaliseret via den lokale slagter Andres humanitære organisation Africa Family Care. De har også sponsoreret varebilen og forsyner jævnligt skolen med kød til deres skolefrokost.

En familie fra Endelave, der var med os på skolebesøget, havde købt og medbragt 15-20 lune, danske vinterjakker. Det viste sig at være en rigtig god ide. De blev givet til de børn, der hver dag kører på ladet af bilen de 30 kilometer til/fra skolen. Det er koldt om vinteren og frostgrader på en vintermorgen er ikke usædvanlig. Tak til Susanne og Michael for jakkerne!

Madordningen for skolebørn i townshipen

Afrikaskolen støttede i november en fortsættelse af Bushveld Missions madordning for de fattigste Secondary School børn i Vaalwater township. En ordning, der som et lyn fra en klar himmel blev nedlagt pga. racisme jfr. nyhedsbrev 10. Vores støtte har bragt børnene frokostmæssigt igennem indtil nu, men pengene er brugt og trods ihærdige anstrengelser, er det endnu ikke lykkedes Bushveld Mission at finde nye sponsorer til madordningen. Så Bushveld Mission var ret fortvivlede.

Bushveld Missions børnehjem

Vi besøgte også Bushveld Missions Børnehjem. De har nu 30 børn, der bor og spiser som en storfamilie. Lidt af en mundfuld. De store køres til secondary school hver morgen og de små og mest sårbare undervises i børnehjemmets skolelokale, til de er klar til at gå i primary school. Vi så også børnehjemmets fine nye køkkenhave, som Afrikaskolen har givet penge til. Den vil blive rigtig nyttig, for Bushveld Mission har i øjeblikket problemer med at finde sponsorer til mad til de mange munde i børnehjemmet. Heldigvis var der en jæger blandt den gruppe danskere, der var med i Sydafrika. Han nedlagde en antilope og gruppen enedes efterfølgende om at donere en del af kødet til Bushveld Mission. Kødet blev skåret op, fordelt i poser og afleveret til børnehjemmet. Tak til den danske gruppe.

Murene til det nye skolelokale, som blev bygget af mursten betalt af Afrikaskolen, var også blevet rejst, men stod dog stadig uden tag og døre, da der manglede penge til færdiggørelsen. Tagpladerne var dog i hus, takket være en lokal sponsor.

At døre er vigtige i Afrikanske bygninger fik vi en ubehagelig smagsprøve på, da vi ved hjemrejsen kom for at sige farvel. Lizette fortalte, at de havde stået og snakket i den ufærdige bygning mellem materialerne. De bemærkede, at gravhunden var meget optaget af bagsiden af en tagplade. De flyttede tagpladen og bagved lå en 3 meter Sort Mamba, der hvislende rejste sig til angreb. Mambaen er Afrikas giftigste og mest aggressive slange! Tagmanden greb resolut et par mursten og slog den ihjel. Alle var rystede bagefter. Hvad kunne der ikke være sket med alle de børn omkring! Og den stakkels slange havde nok syntes, at den havde fundet et rigtig godt skjul.

Familien Damgaards arbejde

Det lakker mod enden for familien Damgaards arbejdsophold hos Bushveld Mission. Og det er med våde øjne de i april siger farvel for at rejse hjem. Familien har i fællesskab været involveret i alt vedr. børnehjemsdrift; fra det praktiske omkring byggeri og madlavning til undervisning på både børnehjem og skoler. Sønnen Magnus har med sine computerkurser bidraget godt til at løfte skolelærernes viden om computere. Jane har også de sidste måneder med stor succes undervist en gruppe primary school lærere i pædagogiske principper, elevforståelse, tværgående samarbejde, demokrati og andre emner, som er selvfølgelig for en dansk skolelærer, men ikke for en sydafrikansk. Endelig er datteren Mie blevet så begejstret for arbejdet med børnene, at hun helt er flyttet ind hos Bushveld Mission, hvor hun jo er ”på” hele tiden. Hun vil kun lige hjem og vende i Danmark for at tjene penge nok til en flybillet retur.

Jane har til Afrikaskolens læsere skrevet nedenstående rejsebrev om deres oplevelser i Sydafrika. Vi vil fra Afrikaskolens side på det varmeste takke familien Damgaard for deres uvurderlige og uegennyttige indsats i de forløbne 8 måneder og vi ved, at de har fået en stor ballast med hjem både personligt og familiemæssigt. Tusind tak for indsatsen alle 5! Vi ved, at vi vil se jer dernede igen.

Familien Damgaards rejsebrev

I skrivende stund er der kun 4 uger til hjemrejse. Det er meget mærkeligt at tænke på, at tiden er ved at være gået. Da vi drog af sted, snakkede vi godt nok om, at det ville være svært at skulle sige farvel. Men den ægte følelse, den er nu kommet med et hammerslag og vi mærker tydeligt vemodigheden komme, når tankerne falder på hjemrejsedatoen. Det har været en helt fantastisk tur. Vi er blevet behandlet så utrolig hjerteligt og passet så godt på af alle og fået nogle dejlige venskaber. Så vi må sige, at det har været en succes helt igennem. Og Steen og jeg er da også stolte over, at vi havde modet til at tage springet og gøre det, vi havde så meget lyst til. Det har været 8 måneder med rejser til både Botswana, Zimbabwe, Lesotho, Swaziland og vi slutter af med en Kalaharitur, dog med guide. Som rosinen i pølseenden tager vi til Mozambique.

Vi har nydt at veksle mellem at tage ud på ture og komme hjem til børnehjemmet og arbejde igen. Vi har lavet skole to gange om ugen og her prøvet at anvende nogle mere danskprægede undervisningsmetoder på børnene. Det har da ind imellem været en udfordring, men også en succes, når vi har set det lykkedes. Jeg har også undervist ude på en farmsskole og på denne har jeg senere lavet et inspirationskursus for en gruppe lærere, hvor jeg har snakket om demokrati i Danmark og Sydafrika, om pædagogisk leg og om læring. Jeg har så sammen med Steen lavet nogle praktiske og enkle ideer til deres undervisning. Det har været helt fantastisk og de har været meget åbne for dette. Vores store dreng Magnus har endvidere undervist nogle lærere i computer, da vi fandt ud af, at der stod flere nye pc'er, som de bare ikke forstod at anvende. Så hans afslutningsprojekt løber af stabelen i næste uge, hvor vi fylder bilen med lærere og kører til byen Vaalwater. Der skal de se de muligheder, der er i at anvende nettet til undervisningsbrug også.

Vores datter der er på vej til 17, ja hende har vi ikke haft megen "glæde" af. Hun er faldet for Børnehjemmet, Davids og Lizettes hjem. Hun hjælper til med at vaske og passe de små og når de store kommer hjem, er hun en del af deres liv også. Det har været en stor glæde at se hende klare sig så godt; en oplevelse som vi som forældre er meget glade for også er lykkedes. Vi har fået et utroligt nært og godt forhold til David og Lizette, som vi sætter stor pris på. De er nogle mennesker, der tilsidesætter egne behov, og arbejder ud fra en stærk kristen, kærlig synsvinkel. De lever og arbejder for de fattigste og mest udsatte sorte børn og hjælper dem med at holde fast i skolesystemet, så de kan få en uddannelse. Uanfægtet af, at det hverken er vellidt i deres familie eller den hvide del af samfundet generelt at beskæftige sig med sorte afrikanere og deres problemer. Ind i mellem er det da også hårde tider, hvor de ikke ved, hvor de skal få det næste måltid fra. Og det er nok specielt hårdt, når man har ansvaret for så mange børn. Men skønt at se glæden i deres ansigt når en gavmild sjæl har forbarmet sig over dem. Ja vi vil sige farvel til Afrikaskolen.dk LIVE! og forhåbentlig på gensyn, andet ville ikke være til at bære. Stor tak for hjælp til Danna Borg, også for al mulig hjælp til turen. Ja bare 8 måneder... men sikke et aftryk.
Tak, Jane Damgaard

Billeder fra Skuinskloofskolen og Bushveld Mission

66 elever på Skuinskloof centralskole

Afrikaskolen havde sponsoreret skoletasker til alle

Hvor var de stolte af de nye tasker

Slagterparret Andre & Janet. De startede Bushveld Mission. Har nu Africa Family Care

Den nye køkkenhave hos Bushveld Mission

Planterne skal nu plantes ud

Billeder fra Bushveld Missions børnehjem og familien Damgaard

Skolelokalet er nu velfungerende, men rummet skal bruges som pigesoveværelse. Møblerne er fra Afrikaskolen

Denne bygning skal være det nye skolelokale. Vi har givet mursten og cement (Her blev slangen fundet..).

Jane holder kursus for en række skolelærere om moderne pædagogiske principper mm.

Sønnen Magnus underviser i computer. Her læres om hvordan en printer virker

Antilopestykker, som danskergruppen sponsorerede til Bushveld Mission

Steen holder den 3 meter lange, døde Mamba